Poštnina plačana v gotovini. Leto XXIV. Lendava, 31. januara 1937. Štev. 5. Cena 1 Din.

Naročnina: doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.
V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogračekom i kalendarom letno 100 Din.
Plačati se mora bar mesečno naprej.
Štev. položnice 11806.
Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.
Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. „Poslano" i med tekstom vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p, i oglasna taksa posebi. Popüst po dogovori.

Naše vsevučilišče.

Vsevučilišče ali univerza je ustanova, kde se šolajo voditelje naroda. Kakše je teda vsevučilišče, takša je bodočnost naroda i države. Če de naše vsevučilišče komunistično, je gotovo, da spadne pomali ves narod v komunizem. Če de pa naše vsevučilišče katoličansko i de vzgajalo poštene i pravične sodnike, advokate, profesore, zdravnike, inženere, poslance i upravnike, te je tüdi gotovo, ka de naš narod srečen, ar de meo dobre i nesebične voditele.

Pa je na žalost naše vsevučilišče ne katoličansko. Nasprotno, düh i okolščine, štere tü vladajo, so jako protiverske. So profesorje, šteri včijo v protiverskom dühi. Zato ne čudno, da so tüdi med dijaki razmere žalostne. Že z gimnazij pridejo po večini nevzgojeni i versko brezbrižni, na vsevučilišči pa jih hitro dobijo v svoje mreže razna protiverska društva, celo komunistična.

Skoro vsa leta po bojni so meli na vsevučilišči večino liberalci. Dnes jih je pa pobegnilo že več kak polovica v komunistični tabor, tak ka so zdaj liberalci po števili najslabši, najmočnejši so katoličanski akademiki, v sredi so pa komunisti. Vendar se pa navadno liberalci, ali kak sami sebe zovejo, „nacionalisti", vsikdar drüžijo s komunisti v „lüdsko fronto" proti katoličanskim akademikom, tak ka tej ostanejo v menšini. I ne smo daleč od časa, kda bodeta si na vsevučilišči stàla nasproti samo dva tabora: katoličanski i komunistični.

Komunističnoga düha akademiki so že tak predrzni, ka včasih delajo na vsevučilišči to, ka ščejo. Prišlo je celo tak daleč, ka so lansko jesen pri akademskih volitvaj na skrajno sirovi i nespodoben način napadnoli redovnice, ki se tüdi včijo na vsevučilišči. Kak v Španiji! I vse to delajo v sredini „katoličanske Ljubljane" i oblast se ne gene, ka bi to sramoto pomela z vsevučilišča!

Se razmi, ka tüdi katoličanski akademiki ne držijo roke navzkriž. Včasih so samostojno niti ne vüpali nastopati, sklepali so s komunistično navdehnjenimi pogodbe i se dali od njih za nos voditi. Dnes je pa dosta bouše. Dnes nastopajo odločno i borbeno proti gornjim, se borijo za vse, ka je v istini akademikom v hasek i so že tüdi dosegnoli dosta uspehov. Za te preokret v katoličanskih vrstaj se trbe zahvaliti doslednosti i požrtvovalnosti vnogih katoličanskih akademikov. Tej se zbirajo predvsem v dijaškoj organizaciji „Mladci", ki so Katoličanska akcija za srednješolce i akademike, za tem pa v socialno-politični sküpini „Stražarov", ki pa na žalost dostakrat spravlajo v slabo svetlost čisto katoličansko stvar s svojimi političnimi nameni i političnimi sredstvi.

Pitamo se, kak je pa z akademiki iz Slovenske krajine. Dosta jih je v komunističnom tabori? Predosta! Človek si ne bi mislo, ka se znajo sinovje naše krajine tak grdo izneveriti svojoj rodnoj zemli i veri svoje rodne matere. Pa je le istina! Dobra četrtina naših akademikov katoličanske vere je v komunističnih drüštvaj. Od akademikov evangeličanske vere je pa jako redka izjema, če izjema sploh jeste, da bi što takši ostao, kakši je šo z očine hiše. Dvoje moramo iz toga sklepati: ali so evangeličanski akademiki ne dobili zadostne verske vzgoje i izobrazbe, ali pa je njihova vera ne v stani, ka bi je očuvala na pravoj poti.

Vnogo je tü kriv „Klub prekmurskih akademikov". Zadnji čas je toti vtihno, to nas pa nikak ne zadržava, da ne bi znova povdarili, ka mislimo od toga drüštva. Po takših drüštvaj se najmre skrivlejo komunisti i skrito vodijo vse delo, ne da bi se večina članov toga zavedala, skrito vzgajajo člane drüštva v komunističnom dühi. Na to naj pazijo starišje naših dijakov i tüdi oblastva.

*

Tak vidimo, da velki del naše visokošolske mladine na vsevučilišči hodi po krivih potaj. Ne je to za nas vseedno. Krvavi dogodki v Španiji nam jasno kažejo, kama pride narod, či njegovi voditelje odpadnejo od vere. Za vse to je resen opomin, da bole pazimo na našo šolano mladino i jo vzgajamo v pravom verskom dühi.

Malo nesoglasja.

Pod tem naslovom je neki sovražnik grozne laži napisao v 51. št. Murske Krajine dec. 20. preminočega leta. Istina, ka je Murska Krajina brez našega poziva popravila te laži, ka je na vsaki način hvalevredno, vendar smo dužni istini na zadoščenje ešče bole razčistiti celo zadevo.

V M. Krajini se trdijo sledeče laži: 1. da je za kantora v Lendavi določo g. dr. Klar, narodni poslanec, predsednik cerkvene občine, Balažica, 2. za Polano pa nekoga svojega sorodnika iz bogojanske fare, 3. da sta tomi protistala dühovnika Klekl Jožef z Črensovec i Jerič Ivan z Türnišča, 4. da sta teva dühovnika določila za kantora v Lendavi nekoga Dominka, 5. da je te Dominko doma iz Dobrne, 6. da je dr. Klara sorodnik ostao na cedili i 7. da je nastalo zavolo toga nesoglasje med gospodi, najmre med g. dr. Klarom i Kleklnom pa Jeričom. Človeki pamet zaostane, kda kaj takšega čte, ar ne more prerazmeti, kak je mogoče tak nesramno lagati. Sedem debelih laži naednok je natisnola M. Krajina, štere nemajo nikše podlàge. Natiskala je, kak se jasno vidi iz teksta, z velikim zadovolstvom i željov, da bi zaistino tak bilo. Što je za nos potegno M. Krajino, ne teško vgoniti.

Naj javnost zve, kak se volijo kantorje, objavimo tozadevne paragrafe staroga sombotelskoga cerkvenoga spravišča, ki so prinas ešče v punoj valanosti. Pri nas se kantorje volijo ešče po starih predpisaj. Nieden dühovnik ali predsednik cerkvenoga odbora nema pravice določiti, što bo kantor, nego kantora volijo cerkveni odborniki. Tak so volili i v Lendavi. G. Klekl niti tam ne so bili, pa li so jih notri zmešali. Prle so pa ležali i ne mogli za nikoga gučati i niti proti nikomi, a li jih je hüdobija notri zmešala. G. Jerič neso volili, oni kak dekan, so bili samo poleg po cerkvenih predpisaj. Vsi odborniki so v Lendavi volili ednoglasno Dominka iz *Dobrovnika*, ne pa z Doberne. Iz našega Dobrovnika, našega človeka, ki popolno obvlada oba jezika, slovenskoga i madjarskoga i je tak spevao i orgolao, da so vsi cerkveni odborniki pod predsedstvom g. dr. Klara volili njega. Vse drügo je laž. Zdaj pa gledajmo, kakši so predpisi gledoč na kantorsko odeberanje v Slovenskoj krajini. Mi samo te prve paragrafe objavimo, ki se tičejo volitev, ostale, kakše dužnosti ma kantor itd., pa samo tak, če bodo naši naročniki želeli v keliko teh ne poznajo. Predvsem če do želeli g. dühovniki, ki ne poznajo teh predpisov.

Določbe sombotelskoga cerkvenoga spravišča.

Svecki nameščenci.

Pri božoj službi i svetih obredaj se poslužava cerkev tüdi sveckih lüdi sodelüvanja. Med temi na prvom mesti stoji kantor.

1. Pri vsakoj farnoj cerkvi naj bo z odgovarjajočimi dohodki nastavlena kantorska služba, štero osnovati je dužna verska občina, odnosno šolski stolec. Kantorska služba se mora v tistih podrüžnicaj tüdi osnovati, v šterih se menjajoč vrši farna boža služba.

2. Kantor, kak cerkveni nameščenec, stoji pod oblastjov plebanoša, ki je njegov uradni naprejpostavleni (1185 c.). Ar je plebanoš ravniteo cerkve, je kantor dužen v dugovanji cerkvene pesmi se ravnati po njegovih navodilaj. Kantor sme biti samo katoličanske vere oseba, ki žive življenje brez graje i spunjava cerkvene zapovedi pa ma za službo potrebno izobrazbo.

3. Kantorska služba je ali samostojna, ali pa zdrüžena z vučitelskov službov (vučiteo i kantor). Samostojna kantorska služba se sme samo z kantorskov diplomov prositi. Pri vučitelsko-kantorskoj službi se ravnotak zahteva diploma; izvzetno pa sme cerkvena oblast tüdi takšega potrditi, ki nema diplome, pod pogojom, da si v ednom leti spravi kantorsko diplomo. Vučiteo na državnoj ali občinskoj šoli sme tüdi vršiti kantorske posle, stalne potrditve pa ne dobi, nego samo začasno pooblaščenje.

4. Dopunitev kantorske službe se vrši po pravilaj, valanih za volitev vučitelov pod predsedstvom okroglinskoga ešpereša. Prosilci potrdijo svojo sposobnost z javnim spevanjom i orgolanjom. Ta javna proba spevanja i orgolanja se vrši zvün bože službe i izključno pod vodstvom predsedüjočega ešpereša i mogoče z sodelüvanjom določenoga strokovnjaka. Dekan naj pozove prosilce, on določa predmet probe i čas. V probo je ne dovoljeno nikomi se vmešavati, niti se na svetom mesti se nedostojno nišče ne sme oponašati. Presoda se vrši zvüna cerkve, mogoče med sejov šolskoga stolca.

*

Jasno je iz teh 4 paragrafov, da se kantorska služba mora razpisati, da se prosilci morajo javno sprobati i voliti. Od imenüvanja, ali določitve tü nega guča, kak piše M. Krajine dopisnik.

Istina je pa etak.

V Lendavi so raznesli komunisti med delavce laži, da so dühovniki nikaj ne včinoli za delavce v Lendavi. Smo že napisali, da je delavke, predvsem lakoške, že l. 1933. posküso organizirati g. dekàn Jerič, kda so hodile k pesmarskim vajam za lakoško proščenje. Odgovorile so pa g. dekani, da jih je premalo, ka bi se organizirale i ka bi se organizacija mogla uspešno boriti za pravice delavcov proti kapitalizmi. Delavke so celo izrazile bojazen, da če se organizirajo, jih znata Blau i Bartoš odpüstiti i mesto njih drüge vzeti. Posredovalnico za delo v Soboti je ustanovo istotak dühovnik, kak so Novine že pisale i te je bio g. Jerič, takratni sobočki kaplan, poznejši lendavski dekan. Dühovniki so sodelüvali pri pogodbi za zaposlitev naših delavcov v Nemčiji, Franciji i tü doma. Što more to tajiti? Što more prešteti tiste neštete korake, štere sta napravila na ministerstvi socialne politike, poslanca dühovnika Klekl i Jerič? Ali što more g. Pavliča dühovnika i poslanca delo za delavce zanikati, ki je neštetim gladnim drüžinam spravo krüh. Ali komi se majo lendavski siromaki, odrašeni delavci i teh deca zahvaliti, ka dobivajo hrano v zimskom časi pri častitih sestraj, če ne dühovniki g. Verbanjšeki v prvoj vrsti?! Znana nam je zadeva Toplakove delavke iz D. Lakoša. Što se je zavzeo za njo, da se je rešila njena zadeva z tvrdkov Blau pred oblastjov i zdravnikom, če ne g. Jerič dekan? I što je začeo z celim srcom organizirati delavstvo v Lendavi lansko leto, če ne g. župnik Bakan? I neli g. Halas drage peneze samo zato trošo na Madjarskom, da se navči jezika siromaških madjarskih delavcov, naj njim more v dühovnom i socialnom pogledi pomagati. Pa nega dühovnika v Slov. krajini, ki ne bi meo odprtoga srca za delavce. Opominamo delavce povsod, posebno v lendavskoj fari, naj si to malo prečtejo i v svojih sodbaj ne ravnajo po komunistaj, ki sovražijo Boga i zato morajo sovražiti tüdi njegove namestnike, dühovnike i morajo njim škoditi, kde njim le morejo, najbole pa morajo po svojem peklenskom navuki lagati na nje i zaničüvati je. Dühovniki so i bodo tüdi v bodoče na kakšikoli način pomagali delavstvi i to brez vsakšega dobička, samo naj rešijo siromaške iz nevol. Komunističnoga düha agentje si pa ščejo na siromaških trüdaj zaslužiti milijone i delavstvo oborožiti proti Kristuši i njegovoj Cerkvi

Svoji k svojim!

Stopili i zaorali smo v novo leto. Želemo, da bi nam bilo blagoslovleno, lepo, srečno. Stojimo pa li pred njim s strahom, ar nevemo, ka nam prinese: srečo ali nesrečo, dobrote ali nevole. Mi katoličanci znamo po svojoj svetoj veri, da smo v Božih rokaj i da vodi vse naše poti dober Bog. Zato mi gledamo z vedrimi očmi na življenje i v življenje. Iz toga pa ne sledi, da bi mi lejko merno spali, prekrižili roke, stopili na stran i prepüščali celo stvar Bogi, naj on včini, kak je njegova sveta vola. Ne je tak. Javno delo je Bog prepüsto lüdem i oni je morajo opraviti, se razmi, ž njegovov pomočjov i po njegovih zakonaj. Trdo javno delo, štero je pred nami vsemi, moramo opraviti, inači de se vnožina lüdstva zaletavala ta, kama ne bi smela i de vodstvo i vladanje prešlo na tiste, šteri so pokvarjeni, a ne spijo. — Stari narodni pregovor pravi, da človek tak spi, kak si postele. Tak je tüdi z našim življenjom. Naše življenje de bouše ali slabše, če mo mi bouši ali slabši, če mo sile, štere dnes vladajo s svetom, rabili dobro ali slabo, če mo podperali dobro ali slabo stvar.

Edna od najvekših sil, štere dnes vladajo i ravnajo z javnim življenjom i s svetom — *so novine, je tisk, čtenje.* Dnes je jasno, kakše novine se največ čtejo, tak se nam tüdi godi. Novine vladajo nad tistimi, šteri je čtejo, novine vladajo nad celim javnim življenjom i tak nosijo usodo narodov i držav. Če so novine dobre i v dobrih rokaj, ide nam i vsem dobro; če so pa novine slabe i v slabih rokaj, ide nam i vsem slabo, zvün par agentov, šteri na račun siromaškoga lüdstva postanejo milijonarje. Za denešnje novine lejko trdimo, da so po večini edna velka grešnica, štera kvari svet. Denešnji tisk, nekrščanske novine, čtenje, je postavilo svojo oblast predvsem na greh i s pomočjov greha vseh vrst kvari celi svet.

Moč novin.

Dnes vladajo na sveti nevole, stiska i teško stanje največ zavolo toga, ar se lüdje, mesto da se približavajo ednoj najvekšoj dobroti — Bogi, od njega na žalost odalüjejo. Na to, nadvse nevarno pot, po šteroj kaplemo vsigdar v vekšo stisko, vodi človeštvo edna velesila, štera je postala najmočnejša od vseh velesil na sveti i štera dobiva nad vsemi narodi i nad vsemi lüdmi vedno vekšo moč — a ta je: čarna velesila — ali tisk, novine, čtivo. Novine čte vsaki den nad sto milijonov lüdi na sveti i zato je to najvekša velesila na sveti. Celo vse drüge velesile se poslužüjejo te velesile, da prek nje širijo svojo oblast, pogosto tüdi podležejo njenoj oblasti. Ali ta oblast je lejko dobra ali pa slaba. S toga sledi najvekša nevarnost

od novin, od te čarne velesile, štera nam pripravla i nosi veliko nesrečo, če jo prepüstimo peklenskim silam, štere ž njenov pomočjov mislijo podkopati sploj Božo oblast v lüdskih düšaj. Novine, štere so v oblasti tmičnih sil, hujskajo neprestano edne narode proti drügim. One so največkrat tüdi krive velkih človečih morij i bojn.

NEDELA

pred pepelnicov drüga.

Evangelium (Lukač 8). Tisti čas, gda bi se vnožina velika vküp spravila i z varašov bi šetüvali k Jezuši, pravo je po priliki: Vö je šo sejač sejat semen svoje; i gda bi sejao, ništerno je spadnolo kre poti i zakláčeno je; i ftice nebeske so je pozobale. I drügo je spadnolo na pečino i zidoče posejnolo je; ar je nej melo vlage. I drügo je spaduolo med trnje i vküp zraščeno trnje zadavilo je njé. I drügo je spadnolo vu dobro zemlo; i zidoče stokrat teliko sada je prineslo. Eta govoreči, kričao je: ki ma vüha na poslüšanje, naj poslüša. Pitali so ga pa vučenicke njegovi, kakša bi bila ta prilika? šterim je on pravo: Vam je dano znati skrivnost Kralestva Božega, drügim pa po prilikaj: naj vidoči ne vidijo i poslüšajoči ne razmijo. Jeste pa eta prilika: semen je reč Boža. Šteri pa so kre poti, oni so, ki poslüšajo, potomtoga pride vrag i vzeme reč ž njihovoga srca, naj se vervajoči ne zveličajo. A šteri na pečino, oni so, ki gda čüjejo, z radostjov gori primejo reč i tej korenja nemajo: šteri do časa verjejo i vu vremeni sküšavanja odstopijo. Štero je pa med trnje spadnolo, oni so: ki so čüli i od skrbljivosti i bogastva i sladnosti žitka idoči zadávlajo se i ne prinašajo sada. Štero je pa vu dobro zemlo spadnolo: oni so, šteri vu dobrom i najbogšem srci poslüšajoči reč obdržijo i sád prinašajo vu trplivosti.

Tožba Tomažova i tolažba.

Gospodne, zakaj več nemam priložnosti, ka bi dühovni oča bio, ka bi Ti deco za nebesko kralestvo rodio pri svetom krsti? Kak moje roke trepečejo, kak se nevidne skuze leskečejo na mojem srci, ar nemrem več z blagoslovlenov vodov oblijati gingave glave. — Samo znamenje križa me pri tom tolaži . . . Zakaj več nemrem dihati v moči Tvojega Düha, da bi hüdoga pregnao. — Kakši viher zato divja v mojoj düši, ognjeni viher, ki pomali izžiga vso tožbo, da mirno zaplava k Tebi kak beli golob . . . Zakaj več nemrem s slinov zmešanoga pepela polagati na vüha i v nosnice; kak želno čakam, da bi čüo odgovor, kak težko diham, kak či bi me oblaki praha obinoli v žari poudnevnoga sunca, na brezkončnoj cesti, ki k Tebi pela, pa si še tak daleč . . . Kak neslano mi je vse postalo, ar moji prsti ne dosegnejo več blagoslovlene soli, kak v meni gori, v dühovnoj sühoti. — Zakaj več nesmim maziliti z oljom za tiste, ki Tvojo reč poslüšajo, pa se na krst pripravlajo; zakaj nej s krizmov, šteroj je balzam primešan; kak je düša moja ranjena, kak bi balzam potrebüvala. — Pa, vej té oli blagoslavlaš na velki četrtek, na den postavitve najvekšega svetva, najmočnejšega balzama . . . Kak moje oči strmijo v oltarne sveče v spomini na krstno svečo, za šterov zaman segajo. — Pa tem bole nežno plenice najčistejše razprestiram za Tvoje deviško Telo pri svetoj meši.

Zakaj tak redko moja roka križa spokorjene, odvežüje grehe pa odpira nebeska vrata milosti. — Zakaj tak redko v bolečinaj drügoč rodi Tvojo deco pa k svetomi življenji lüdi? — Zato tem bole verno spoznavam pred i pri svetoj meši svoje neštevilne grehe, zato tem bole klonkam na dveri srca, naj bi se Tebi odprlo . . .

Zakaj šče nikdar ne sem smeo maziliti borcov Tvojih za sveti boj, zakaj njim nej deliti darov silnoga Düha? — Tem bole büdim to milost v sebi. — Zakaj več nesmim maziliti za zadnji boj: oči krepiti, da prenesejo jakost Tvoje svetlosti; vüha, da jim bo Tvoja govorica sladka; nosnice, da bodo vdihavale opojnost Tvojo; vüstnice, da Te vredno pozdravijo; róke, da se pobožno sklenejo; noge, da Ti veselo naproti pohitijo . . . Ah, celo telo mi trepeče v silnom boji, či me v svetoj meši Tvoje Telo nej krepčalo, težko bi se z mojov zmagov dokončalo.

Zakaj šče nikdar ne sem smeo rok položiti, zakaj mladcov nej Tebi posvetiti za vsikdar. — Zakaj nikdar jih nej oblečti za daritev najsvetejšo? Tem bole s svetim strahom sebe oblačim, tem bole želno nosim sveto kupo.

Zakaj več ne blagoslavlam moža i žene, zakaj ne ovijam rok v brezkončni krog i prstanov zestobe ne polagam več na oltar, poleg trdno sklenjenih rok, tak trdno, da se neščejo razklenoti do diha zadnjega . . . Ah, Gospod, či ne bi šče bole trdno obijno Tvojih svetih rok, zavijno bi gvüšno na klüčko, ki pela vkraj od Tebe...

Vsikdar močnej stiskavam kupico Tvojega vina — krvi, vedno večkrat, bar v mislih i želah; ne preslišli, poslüni, blagoslovi, križaj, skrij v Sebe, vužgi križno drevo v sunci Hoštije, ki na obzorji vzhaja i večni den naznanja, odičeno vstajenje tela i düše za večno gostüvanje, za zdavanje s Tebov, ki si Najlepši, Najslajši, Bog, Lübezen.

Politični pregled.

Domači.

Velikansko spravišče JRZ v Ljubljani. Pod Jevtičovim režimom so bili brezplačni vagoni na razpolagi i razposlani po celoj Sloveniji, da bi pripelali dosta naroda v Ljubljano na shod. Vagoni so toti prišli nazaj — a brez naroda — prazni. Zdaj pa k dr. Koroščovomi spravišči je privrela veiikanska vnožina slovenskoga naroda, čeravno ne bilo nikših olajšav pri železniškoj vožnji. Govorili so na shodi minister dr. Krek, senator Smodej i župan Ljubljane dr. Adlešič. Med govorom senatora Smodeja je stopo v Unionsko veliko dvorano minister dr. Korošec. Navzoča vnožina naroda ga je toplo pozdravila. Nišče ne gučao od krize, nišče ne kričao: peneze nam dajte z kas; ar zreli narod gleda na borbe za pravico i po tom sodi. Zdaj je svetovna stiska, to zna zreli narod i to tüdi, ka nikaj drügo, samo borba za pravico jo bo odstranila. Zato je zreli slovenski narod toplo pozdravo dr. Korošca, svojega voditela. — Dr. Korošec, notrašnji minister, je sledeče reči povedao na spravišči: „Mi, ki ščemo dobro našemi narodi i državi, smo od začetka našega ponovnoga političnoga življenja z vsemi silami delali na to, da pride med lüdstvom do sporazuma. Dugo časa smo bili odstranjeni od državnoga kreta. Kda smo pali kret države vzeli v svoje roke, ne bilo ozračja za sporazum. Vladala je mržnja i nenaklonjenost ne samo proti Hrvatom, nego tüdi proti vsakomi narodnomi gibanji. Ravnopravnost se ne točno izvajala. Vse je bilo razdreto i ne bilo pravoga inštrumenta, ki bi delao za sporazum. Zavolo toga smo mogli stvoriti inštrument za to. Stvoriti smo mogli ozračje za mir med narodi. Stvorili smo te inštrument v Jugoslovanskoj radikalnoj zajednici, ki je takša, da lehko guči v imeni vsega naroda. Začeli smo delati za sporazum. Sporazum je kak mlado dete, ki dela svoje prve korake v svet. Takše dete pa se ne sme preveč vlačiti se i ta, gori i doli. To ne dobro za mlado dete. Takše dete mora voditi nežna roka v svet. Zavolo toga tüdi ne dobro, da se preveč guči od toga sporazuma. Zavolo toga dovolite mi, da tüdi jaz ne gučim vnogo od toga. Stvari se včeraj ne so pokvarile (med dr. Mačkom i dr. Stojadinovičom), nego napravili smo stopaj naprej. Kak ste čteli tüdi v časopisaj, sta oba obraza prišla zadovolniva v Zagreb. Zavolo toga je potrebno, da zdaj preveč ne pitate, kak daleč je šče do sporazuma, kakše so težkoče itd. To nežno dete se ne sme preveč nenežno prijemati. Mi idemo naprej. Trbe samo z lübeznijov delati, da ne bi zakrivili pogreške na toj ali onoj strani. — Šče nekaj drügoga vam ščemo povedati. Kda smo prišli na vlado, nišče ne mogeo skoro dihati, tüdi ministri ne. Venomer so spevali telefoni, vsaki den je prihajalo vnogo pisem, prošenj i pritožb. Jaz vam pa pravim, ka trbe človeki za delo mirno krv. Tüdi zdaj vas šče prosim, mejte mirno krv. Vnogo se je včinolo, a preci je šče ne včinjenoga, ar se ne da vse napraviti prek noči. Ali mi mamo trdno volo i tüdi ambicijo i vročo želo, da pravilno rešimo vsa težka pitanja, ki šče ležijo na vaših ramaj i štere vas terejo. Mejte zavüpanje do nas. Ne bodite nestrpni, ar bi s tem pokazali samo svoje nezavüpanje proti nam i proti našoj stranki i našoj vladi. Što vam pa pravi, da bo zdajšnja vlada šla. Za to ne vidim prav nikšega zroka i tüdi oni, ki pravijo, da vidijo te zroke, znajo, da jih nega. Ne nasedajte raznim lažem. Mi zdaj ne smo mala strančica, mi smo zdaj velika stranka. Tüdi če lajajo na nas, ne püstite se strašiti. Nega nikoga, ki bi mogeo priti za nami. Mejte zavüpanje do nas. Če Bog da, bomo šče vladali i bomo spunili to, ka smo oblübili i ka vi želete, da bo spunjeno".

Svetovni.

Svet zveze narodov v Ženevi znova drži svoje seje. Na seje so prišle tri važne točke: 1. Pokrajina Aleksandrette, da se poravna svaja med Türčijov i Francijov; 2. Gdansko, da se pomirita Nemčija i Polska; pa 3. Zahteva Nemčije, da dobi iz prekmorskih naselbin potrebne surovine, ar je po bojni zgübila svoje naselbine.

Španija. Pri Madridi veroborci ido zmagovito naprej i so zavzeli pa vtrdili goro Angelski vrh, z štere majo v rokaj celi Madrid, ar lejko strelajo na celoga. Rdeči so se grdo branili i ednok celo veroborcom za kratek čas z rok iztrgali goro, a veroborci so jo nazajvzeli i jo vtrdili. Na jüžnom bojišči pa se paščijo veroborci proti Malagi, štero krčevito branijo rdeči.

Splošna amnestija pri sreskom sodišči v Lendavi.

Dne 12. januara je bila razglašena 14 kaznjencom splošna amnestija, ki so se nahajali v sodnih zaporaj, da je njim kazen zavolo amnestije za dobo treh let v imeni Njegovoga Veličanstva Krala po milosti Božoj milostno odpüščena i to tak, če v tom časi ne včinijo nikše krivice iz koristolübja. Tükajšnji g. sodnik Dr. Umnik je vsem zapornikom v lepom govori objasno amnestijo. Pri opüstitvi pa je šče vsakšega opomno na lepo obnašanje vöni, da šteroga znova ne doleti roka pravice. Vsi kaznjeeci so se lepo zahvalili g. sodniki, se poslovili, se podali šče nazaj v zapore po svoje osebne stvari i tak mirno odišli vsakši na svoj dom. Nešterni pa so se šče izjavili — ali iz šale ali pa za istino — na skorajšnjo videnje. Najbole so pa veseli bili te amnestije tisti, ki so šče pred par dnevi nastopili svojo več mesečno trpečo kazen, ki so v celom letnom časi zavlačüvali svoj nastop kazni z različnimi prošnjami. Drügi iste krivice, šterim se je ne posrečilo takše zavlačüvanje, so že skoro svojo kazen odslužili, nešterni pa niti šče ne so nastopili. Vseh amnestije deležnih je nad 200 z vsemi tistimi, šteri so tüdi z peneznimi kaštigami i povprečninami kaštigani. Zdaj v časi toga poročila je šče v zapori eden preiskovalni voznik, osumleni vmora v Polani. Kak izgleda, bodo v kratkom časi zapori sreskoga sodišča po več letaj prazni i to bode znak bele zastave na poslopji zapora. To bi bio lepi znak i lepi zgled pobolšanja celoj Lendavskoj okolici. Ali mišlenja smo, da se pri tak razvajanoj mladini — kak so nešterni — včasi zabliskečejo noži i tak znova napuni ešče ne zlüftana hišica „nedužnikov" i „bičkašov".

Beltinski zemljiški gospodje.

Najstarejši podatki od beltinskih zemljiških gospodov izvirajo iz druge polovice XIII. stoletja, torej iz dobe, ko je bil kraj Beltinci in njena okolica, še sestavni del lendavskega veleposestva. Leta 1282. je madžarski kralj Ladislav IV. (1272 – 1290) podaril lendavski grad in temu pripadajoče veleposestvo (Lendava, Nempty in Beltinci) Štefanu, sinu hrvatskega bana *Hahdda*. Novi gospodar si je navzel priimek *Bánffy* (sin bana). Rodovina, ki je bila nemškega izvora, se je hitro vdomačila, ter postala glavna nositeljica madžarske misli. Člani rodovine so igrali važno vlogo v državnem življenju. Bili so večkrat veliki župani v župnijah Zala i Vaš, ter hrvatski bani. Turki, ki so od leta 1600 stalno ropali v Slov. krajini — so neštetokrat čutili močno pest Bánffyjev. Rodovina je dala tudi širitelja reformacije, obenem so bili iz njihovih vrst najodločnejši borci protireformacije. Družina je dala zidati tudi beltinski grad, ki pa se je močno razlikoval od sedanjega. V precejšnji razdalji okrog glavnega poslopja so stali štirje stolpi brez zveze. Grad je bil obdan s širokim jarkom. Bánffyjevi so izumrli leta 1644. Tedaj je kralj Leopold I. (1657—1705) podaril Lendavo, Nempty in Beltince grofu *Nádasdy* Francu. Ker pa Nádasdy ni bil zadovoljen s politiko dunajskega dvora, se je pridružil Wesselényi-Zrinjskijevi zaroti. Zaroto so odkrili, ter je bil Nádasdy 30. aprila 1671. obglavljen na Dunaju. Njegovo premoženje so konfiscirali. Nato je vladar podaril Lendavo in Nempty (Lenti) knezu Eszterházy Pavlu, Beltinci pa je prodal estergomskemu nadškofu in primasu *Széchenyi* Juriju za 200.000 forintov. Stem sta se kraj Beltinci in okolica izločila iz lendavskega veleposestva, ter se od tega časa omenja kot samostojno beltinsko veleposestvo. Kupna pogodba je pisana v Laxenburgu 2. maja 1682. H gradu so pripadali sledeči kraji: Beltinci, Ižakovci, Dokležovje, Bratonci, Lipovci, Gančani, Renkovci, Ivanci, Turnišče, Lipa, Gomilica, Nedelica, Brezovica, Polana, Črensovci, Odranci, Bistrica in Melinci. Kardinal-primas Széchenyi je bil ena najznamenitejša oseba svojega časa. Njegova zgodovinska misija je bila, da ostrani nesoglasje med vladarjem in narodom. Bil je mož energije, pravičnosti in dobrega srca. Umrl je 18. februarja 1695. v 103 letu starosti. Po njegovi smrti je podedoval veleposestvo njegov nečak *Széchenyi Jurij II.*, ki je bil 1697. povzdignjen v grofovski stan. Za njegovega časa je veleposestvo izredno mnogo trpelo, katerega so ropali Kruci, še bolj pa cesarska vojska. Leta 1704. so vojvodinski Srbi, — ki so se borili v cesarski vojski proti Krucom — odgnali iz veleposestva 2317 krav, 690 svinj, odpeljali 1679 parjev čebel in 49 vozov ter požgali 71 hiš. To upostošenje se je večkrat ponavljalo tako, da je veliko posestvo ostalo brez živine, pridelkov in inventarja; popolnoma požgano in uničeno.

Grof Széchenyi Jurij je zapustil veleposestvo svoji hčeri, omoženi z baronom *Ebergényi Ladislavom*, huzarskim generalom. Ebergényi ni bil le dober vojak, ampak tudi izvrsten gospodar. Opustošeno veleposestvo je vzorno uredil in povečal. Boril se je na strani cesarja proti Krucom. V svoji oporoki je določil dohodke 3 vasi za zidanje cerkve v Beltincih. Umrl je 25. junija 1724.

Ebezgényi ni imel sina, za to je imetje podedovala njegova hčerka, soproga *grofa Csákyja*. Družina je imela v posesti grad in k njemu pripadajočo posestvo nekako do konca 18. stoletja, ko je prešlo v last družini *Gyike*. Kako je prišlo v njihovo posest, se točno ne da določiti. Iz te družine je bil *Gyika Jenö*, okrajni predstojnik v Lendavi, ki je leta 1848. organiziral v Slov. krajini odpor proti Jelačičevi vojski. Mož njegove najmlajše sestre, *baron Sina Simon*, je izplačal vse dediče in stem je postalo veleposestvo — 7500 oralov — njegova last. Sina Simon — po rodu Grk — je bil izredno bogat bankir, ter je užival velik vpliv in ugled na dunajskem dvoru. Umrl je brez moškega potomca. Zato je veleposestvo dobila njegova hčerka oz. zet *grof Wimpffen*.

Grof Wimpffen je umrl tudi brez sina. Velko posestvo je tedaj prešlo v last hčere, soproge grofa *Zichy Auguština*. Grof Zichy je bil potomec ene najstarejše aristokratske rodovine na Madžarskem. Njegovi predniki so zavzemali najodličnejša mesta v državnem življenju. Iz njihovih vrst so bili cerkveni, politični in vojaški dostojanstveniki. On sam je bil dvorni ceremonijar in guverner Reke. Bavil se je tudi z znanstvenimi vprašanji. Velike vrednosti so njegovi potopisi iz Azije in Kanade.

Grof Zichy Avguštin ni imel sina, veleposestvo je zapustil svoji starejši hčeri, sedanji lastnici *grofici Zichy Mariji*.

Gumilar F.

Uredba
o likvidaciji kmetskih dolgov.

Člen 49.

Če so izdane na podstavi terjatev denarnih zavodov proti zaščitenim kmetom v smislu te uredbe hipotekarne zastavnice, se podaljša rok za njih izplačilo, če ne dospeva pozneje, na rok tistih posojil, ki so na njih postavi bile izdane, toda v smislu te uredbe. Obresti po takih hipotekarnih zastavnicah se znižajo po členu 33. na 3% letno. Če so izdane posamezne vrste hipotekarnih zastavnic na podstavi ne samo kmetskih dolgov, je pri takih zastavnicah obrestno mero po gorenji določbi sorazmerno znižati. Denarne ustanove smejo računati za službo po takih hipotekarnih zastavnicah največ 10% letnega zneska obresti.

Člen 50.

Dolgovi za umrlim dolžnikom se smejo izterjevati iz zapuščinskih mirijskih nepremičnin enako, kakor iz ostalih mulkovnih nepremičnin.

Člen 51.

(1) Predpisi te uredbe se ne morejo s pogodbo izpreminjati v dolžnikovo škodo.

(2) Če so dogovorjeni med dolžnikom in upnikom glede rokov, obresti in ostalega za dolžnika ugodnejši pogoji od pogojev, določenih s to uredbo, ostanejo v veljavi dogovorjeni pogoji.

(3) Dolžnik sme položiti tudi pred rokom bodisi enega ali več obrokov ali pa poplačati ves dolg.

Člen 52.

Kmetski dolgovi, ki skupaj niso večji ali ki po opravljeni znižbi niso večji od 500 dinarjev, se morajo plačati v dveh enakih letnih obrokih.

Člen 53.

(1) Dolžnik kmet, ki je izza dne 20. apr. 1932 odsvojil ali obremenil svojo imovino v nameri, da oškoduje svojega upnika, kakor tudi vsakdo, ki v nameri, da pridobi sebi ali komu drugemu v nasprotju s predpisi te uredbe kako korist, se kaznuje, če ni dejanje po kazenskem zakoniku strože kaznivo, z zaporom do šestih mesecev in v denarju do 10.000 Din; razen tega izgubi tak dolžnik poleg nasledkov po zakonu o izpodbijanju pravnih dejanj izven stečaja tudi vse olajšave iz te uredbe, če bi imel do njih pravico. Prav tako izgubita te olajšave tudi njegov nasnovatelj in pomagač, če sta kmeta po tej uredbi.

(2) Te kazni izrekajo redna sodišča.

Člen 54.

Posle po čl. 2., odstavku (8), 3., odstavkih (5) in (9), 9., 24, 25., 26., 27., odstavku (2) 36. in 37. in kolikor s to uredbo ni odrejeno drugače, rešujejo okrajna sodišča po zakonu o sodnem nepravdnem postopku. Sodni sklep, izdan po odstavku (8) čl. 2., je dokončen in ni zoper njega pravnega sredstva. Zoper sodne sklepe, izdane po čl. 3, odstavkih (5) in (9), 9., 24., 25., 26., 27., odstavku (2), 36. in 37., ima interesent pravico pritožbe na okrožno sodišče. Odločba okrožnega sodišča je dokončna in ni zoper njo pravnega sredstva.

Člen 55.

Vsi posli, sodna dejanja in vse listine po tej uredbi so oproščeni vseh taks, izvzemši takso za pritožbo na okrožno sodišče.

Člen 56.

(1) Minister za kmetijstvo se pooblašča, da predpiše sporazumno z ministrom pravde, ministrom za finance in ministrom za trgovino in industrijo pravilnik za izvrševanje te uredbe. Pravilniki, omenjeni v tej uredbi, se morajo izdati do dne 1. nov. 1936.

(2) Minister pravde se pooblašča, da izdaja sporazumno s pristojnimi ministri avtentična tolmačenja predpisov te uredbe.

Člen 57.

Ta uredba dobi obvezno moč na dan razglasitve v „Službenih novinah". Ko dobi ta uredba moč, prenehajo veljati vse dosedanje uredbe o zaščiti kmetov.

V Beogradu, dne 25. sept. 1936;
M. P. št. 70.380/V.

Minister za kmetijstvo
Svetozar Stankovič s. r.

Minister pravde
dr. Nik. Subotič s. r.

Min. za trg. in industrijo
dr. Milan Vrbanič s. r.

Minister za finance
Dušan Letica s. r.

Ministrski svet se je izrekel v seji z dne 25. septembra 1936 povsem soglasnega s predlogom ministra za kmetijstvo, ministra pravde, ministra za trgovino in industrijo in ministra za finance in je odobril gorenjo uredbo.

Predsednik ministrskega sveta in minist. za notr. posle
dr. M. M. Stojadinovič s. r.
(Sledijo podpisi ostalih ministrov.)

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Svetek Sv. Ivana Boska se bo obhajao v Martinišči v Soboti dnes 31. januara. Vsi častilci velkoga vzgojitela i lübitela mladine prav iskreno vableni na te svetek. Na svetek popoldnevi ob treh bo tüdi igra, ki nam bo pokazala keliko težav i bojov je meo sv. Ivan Bosko prle kak je dosegno svoj zvišeni cio.

Opomin srezkoga načelstva. Skrivni agentje nabirajo delavce za Francijo, obečavlejo velike plače i celo 14 dnevno vojaško vežbanje. Dognalo se je, ka te delavce nabira ruska boljševiška Komiterna. Zato opominamo vse naše lüdi, da se ne dajo zapelati v nesreče, kak so se že vnogi dali po drügih državaj i za svojo nepremišlenost smrt sprejeli na španjolskih bojiščaj. Ide se najmre za dobrovolce, ki bi krutim španjolskim i ruskim boljševikom pomagali nedužne lüdi klati samo zato, ar so pošteni i verjejo v dobroga Bogá. Pazite na takše agente i jih taki priglasite pristojnim oblastvam.

Lendava. Po kratkom betegüvanji je vmro Döring Benő, klepar v Lendavi v 81 leti starosti. Pokojni je bio jako prilübleni med Lendavščari, ka se je tüdi pokazalo na njegovoj zadnjoj poti. Zapüšča deco, med njimi sina, ki njemi je bio do zadnjega časa veren skrbnik i tolažnik; i sina črkostavca, šteroga je pokojni jako lübo i šteri se nahaja zdaj pri vojaščini i ki se je ne mogo vdeležiti pokopa svojega oče. Težko prizadetoj družini izražamo naše sožalje, pokojnomi pa naj sveti večna svetlost.

Lepi dar Martinišči. Kmečka posojilnica v Soboti je naklonila Martinišči kak svoj novoletni dar podporo v zneski 1000 Din. Za velikodüšen dar se Vodstvo Martinišča Kmečkoj posojilnici i njenomi vodstvi prav iskreno zahvaljüje!

Gor je plačao. Neki milijonar je ne šteo vzeti potrdil, ka so njegovi dužniki kmetje i ka njim je polovica duga spadnola. Dužniki so se potom nekoga dühovnika pritožili na sodnijo i sodnija je dala pred občinskoga predsednika pozvati toga milijonara, ki je tü dobo poštene opomine, kak more zakonske predpise poštüvati i siromakom dati njihove pravice. Celo sodnija je pravično to odredila, da dužnicje na njegov račun po pošti pošilajo domo svedočanstva, da so poledelavci i poštnino on mora plačati. Pali je dühovnik poleg, kda se ide siromakom na pomoč. Samoobsebi se razmi, ka do zato li lüdje gučali, ka so popi sovražniki siromaškoga človeka i do raj vervali milijonarom, šteri so je gülili.

Beltinci. Pravdo, štero je mela naše cerkvi patrona i dobrotnica, grofica Marija Zichy z odvetnikom dr. Nemethijom, je zgübila i mora plačati njemi velike svote, pa ešče pravdene stroške. Se nam mili naša dobra patrona. Pravda je tekla na Vogrskom.

Sobota. V pondelek 25. januara ze je poslovio premeščeni živinozdravnik Samec Jožef od svojih poznancov v Faflikovom hoteli. Razna društva so poslala svoje zastopnike na poslovilni večer. — Vmro je 17. jan. v Soboti Flisar Jožef, stolar. Kak dobroga obrtnika i prilüblenoga moža je vse rado melo, ka se je tüdi pokazalo na den njegovoga pokopa. Zapüšča ženo i številno rodbino. N. p. v. m.

Osem pušk so najšli žandarje v sobočkom srezi na Goričkom. Beli i čarni ciganje so kradnoli i z temi puškami so prišli žandarje na sled vnogoj dugoj roki, štera je segala po tüjem blagi. V Tešanovcih sta tüdi najdenivi dve.

Tolvajje so napadnoli v Bokreči Fartelj Janoša, kda je šo ponoči vö, da bi vido, zakaj lajajo tak močno psi. Kak je z električnim posvetom posveto, je nekak strelo na njega i ga je zadeo v levo roko i tüdi v glavo je dobo nekaj špriha. Ovaro je pa tri temne postave okoli svoje hiše, ki so gotovo ne prišli ga bogatit, nego okrast.

Rankovci. Pogačico na koleni si je potro Obal Franc, krčmar, pri klanji, kda je tak nesrečno spadno.

G. Petrovci. Od kokošereje je predavao živinozdrnvnik- srezki referent, dr. Šerbec Jožef, od pošumlenja posekanih šum pa podšumar Potočnik. Oboje predavanje je bilo zanimivo i se je dopadnolo.

Zborüvanje Kmečke zveze za Slovenijo se je vršilo 24. januara v Ljubljani. To spravišče je tembole važno zdaj, kda je ministerski svet že sprejeo načrt kmetijskih zbornic. Zdaj je vüpanje, da ednok vendar pride najmočnejši stan v državi, to je kmečki, do svoje stanovske zbornice. Bog daj kemprle.

Grad. Naš gospod plebanoš so küpili za včenje cerkvenoga spevanja i za razne katoličanske prireditve harmonij. Pri raznih katoličanskih prireditvaj, posebno pri prireditvaj Marijinoga vrtca bo mladino vado v popevanji g. kaplan Kolenc.

Bogojina. Že v par številkaj Novin zaporedoma čtemo od tolvajije v Bogojini i od kokošnjakov. Če se tak slab človek najde, za šteroga znate, dajte ga naznaniti, naj dotični vzeme špot na sebe i kaštigo, ka de za vzgled tüdi drügim. Trdimo pa lehko, da Bogojina nema takših lüdi, ki bi kokoši kradnoli. Večkrat se je že zgodilo, da je kakši sumlivi človek hodo po vesi naglejüvat. Na drügi den se je pa samo razneseo glas, da je tista i tista hiša okradjena s kokošami ali pa so v goricaj vinske kleti gori vtrgnjene. Istina, naša ves je jako oškodüvana s tolvajijov v tej par letaj, kak ni edna drüga. Takše sumlivce bi mogli občini naznaniti. a naše stražare pa oborožiti, ar znamo, ka je tolvaj ne brez orožja. Naša fara je v tej povojnih letaj dosta napravila Bogi na čast, nam pa na düševni hasek, pri šterom je Bogojina vsigdar prvi stopaj napravila. Med poštenimi lüdmi se tüdi najdo, šteri majo preveč zgrablive roke, to je bilo ne samo pri nas. Zavolo takšega pa cela Bogojina nešče razžaljena biti. Z nepravim sumničenjom se samo dela razdor, sovraštvo i nezavüpanje. — F. H.

Na podporo Novin so poslali Osko Anton, Vidonci iz Francije 10 Din, Berke Imre, Rakičan iz Francije 16 Din, Šohar Karol i sestra Agneš, Dolič iz Francije 7 Din. Bog plati.

Kalendarov za odajo nega več. Kalendarje so vsi odišli, čeravno smo jih nad jezero več štampali, kak je število naročnikov Marijinoga Lista. To na znanje tistim, ki bi je radi küpili. Mi smo v starom leti pravočasno razglasili, naj se javijo, ki je ščejo meti. Če bi se jih več javilo, bi več dali štampati. Ki so lani bili naročniki Mar. Lista, letos pa ne, ne morejo dobiti letošnjega kalendara. Od teh je morejo širitelje nazaj vzeti. Te dajte novim naročnikom brezplačno, ali je pa odajte.

Noršinci. Pri nas sta se zdalá Kološa Jožef i Peterka Marija. Bila sta oba za zgled našim dečkom i deklinam. Naj si jiva vzemejo za zgled naši novooženjenci. Mi njima pa želemo obilo božega blagoslova v novom zakonskom stani.

Širitele M. Lista prosimo, naj nam naznanijo, keliko listov kama naj pošilamo. Eebruarske številke ne bi radi prle v štamp dali, dokeč ne vemo število naročnikov.

Za državne izpite se pripravla v Perosi poleg Torina naš rojak, Kreslin Jožef iz Bistrice. To je v Italiji redkost i za Talijane pri salezijancaj, tembole nas zato veseli, da se na te izpit poziva Slovenec. Čestitamv i prosimo Boga, da njemi na čast te izpite srečno položi i po njih pride v višje bogoslovje.

Novine so narasle meseca januara za nad 250 komadov. Točen račun, keliko jo odpadnolo, bomo dali v posebnom seznami, ki se objavi v Novinaj. V tom bomo našteli, kak so Novine rasle ali kapale po faraj i občinaj. Zahvalimo se č. služabniki božemi Antoni Martini Siomšeki i Frideriki Baragi za pomoč i srčno milo prosimo, naj njima dober Bog da kemprle čast oltara.

Podpis večnoga prijatelstva med Jugoslavijov i Bolgarijov.

V nedelo, 24. jan. sta podpisala dr. Stojadinovič Milan, naš min. predsednik i zvünešnji minister, pa dr. Kjuseivanov, bolgarski min. predsednik i zvünešnji minister pogodbo večnoga prijatelstva med Jugoslavijov i Bolgarijov v Beogradi. Dr. Kjuseivanov je bio slovesno sprejet od naše celoküpne vlade i vnogih društev, pogoščen pri Nj. Vis. Pavli, namestniki i dr. Stojadinoviči, pri kom so bili gostje tüdi, apoštolski nuncij, Pelegrinetti, konzulatje i poslaniki drügih držav, tüdi Madjarske. Pogodba ma 2 §. ki se glasita: 1. §. Med kralevinov Jugoslavijov i kralevinov Bolgarijov ta obstojala neporüšen mir pa iskreno i stalno prijatelstvo. 2. §. Ta pogodba bo odobrena i odobreni se bota zmenjali v Belgradi v najkračišem časi. Stopila bo v veljavnost, gda se odobreni zmenita.

Novi bankovci po 500 Din

Od 1. jan. t. l. so prišli v promet novi bankovci po 500 Din. Nasprotniki zdajšnje vlade, pa razširjajo neistinske reči, ka so prej tej penezi menje vredni. S temi penezi so prej zmešali vrednost naših penez. Narodna banka je na to dala razglasiti, ka se bankovci za 500 Din. samo za to tiskajo, ka bi se plačüvanje ležej vršilo. Te penez je dani v promet za 75 milijonov dinarov. Da se pa vrednost našim penezom ne bi spremenila, je narodna banka potegnola iz prometa za 75 milijonov bankovcov po 1000 i 100 Din. To pa ne zadosta, ka se lüdstvo s takšimi neistinskimi rečmi saga, liki so se že pojavili tüdi kšeftarje, šteri ščejo na račun siromaškoga lüdstva masne dobičke delati. Zgodo se je že slučaj, ka je eden takši kšeftar pregučao kmeta, ka so tej penezje menje vredni i je od njega küpo 500 dinarski bankovec za dosta menšo vrednost. Ne dajte se pregučati od takših zamazanih lüdi. Vsakoga, šteri na takši način šče živeti na račun siromaškoga kmeta, naznanite orožnikom, da bo za svoje nepošteno delo dobo zaslüženo kazen.

Kratki glasi.

Bombe v Lizboni. Španjolski komunisti so nalekli več bom v glavnom mesti Portugalske iz sovraštva, zakaj je priznala vlado generala Franka. Ednoga Španjolca i ednoga Angleže so oblasti zgrabile pa ž njima je aretiranih več sumlivih oseb.

Glavo je odtrgao dinamit rüdari Abrezo Rudolfi v meziškom rüdniki, kda je razstrelavao premog. Malo pred tem pa se je smrtno ponesrečo rüdar, oča devetere dece, Forstnar.

Misijonar Kerec je prestao teški beteg, močno plučnico. Sam poganski zdravnik je izjavo, da ga je samo milost boža rešila. Vnogo se je najmre molilo za njega. Iz srca se veselimo, da je ozdravo naš rojak, ka de mogo dovršiti svoje delo v Junnanfuji. Ki more, naj podpira njegovo zidavo, ide se za rešenja poganskih düš. Dare sprejme tüdi naš list.

Železniška nesreča. Na progi Hongkong-Kanton v Kini je zgoro celi vlak z potniki vred. Vužgala se je žveplena kislina i od nje se vužgalo vse i zgorelo. Brščas so sovražniki zametili ogenj.

Živo so žežgali v mesti Luknov v Indijo dovico po staroj poganskoj šegi, gde so zažgali mrtvo telo moža. Sirotika se je krčevito branila, a njeni joč i krič so z bobnanjom preglasili. Policija je prišla pozno. Krivce zadene velika kaštiga.

Velika povoden v Ameriki. Reka Ohio je deset metrov narasla prek navadne visine i vöpolejala. Polmilijona lüdi je brez strehe i škoda je nezračunano velika. Dežüje še zmerom.

Dar svetoga oče Horthyjovoj ženi. Gda je Horthy, madjarski regent hodo pred Božičom v Rimi, se je oglaso tüdi pri sv. Oči. On je kalvinec, a žena je katoličanka i to goreča. V Rimi je vsaki den poslüšala sveto mešo. Sveti Oča so njej poklonili jako dragoceno čislo za dar.

Koncert v Beltincih.

V nedeljo dne 3. jan. je priredilo društvo Rdečega križa iz Črensovec v dvorani hotela Krone koncert. Program je obsegal 6 muzikalnih in 9 pevskih točk. O sporedu so pisale že prejšnje Novine, ko so prinesle oceno nastopa v Črensovcih. Nastop godbe na pihala nas je spočetka nekoliko razočaral, ker smo čuli godce iz Črensovec pri raznih prilikah, kjer so se vedno dobro odrezali. Vendar lahko opravičimo začetne nesigurnosti v taktu in intonaciji predvsem nepoznanju dvorane, ki ima prenizek strop, in pa začetni tremi izvajalcev. Toda od točke do točke se je vedno bolj stopnjevalo naše navdušenje nad dovršenim igranjem, ki so nam ga pokazali. Instrumenti so bili dobro izenačeni, linije melodij so se dobro prelivale, le v prehodih je bila včasih glasbena misel raztrgana. — Kar se tiče moškega zbora, ki se nam je predstavil, pa moramo zapisati, da smo čuli na naših odrih že mnogo boljše nastope kmečkih fantov. Vendar pa naj ta naš vtis nikakor ne oplaši mladih pevcev, ker je pač vsak začetek težek. Zbor še ni vešč ubranega petja, vendar pa upamo, da bo z vztrajnim delom to kmalu dosegel, ker smo čuli za par hipov že pravo lepoto v pesmi „Škrjančku“ in tehnično dovršenost v pesmih „Žabja svatba“ in „U boj“. Čutili smo, da so se vsi glasovi potrudili razen 2. tenorja. Lep, zvočen glas ima 1. tenor in 2. bas, le z manjšim naporom morajo fantje zapeti. Pažnje do dirigenta v nekaterih pesmih ni bilo. Dirigenta g. Hanca, ki je nosil vso težo koncerta, moramo pohvaliti, ker je dal pri vajah dovolj vsebine izvajanim delom. Vedeti pa mora, da se ne neha delo dirigenta z zadnjo vajo, ampak se da s smiselnim dirigiranjem marsikaj napraviti tudi na odru. — Po koncertu so nam prišle na misel beltinske razmere. Saj je bila nekoč znana beltinska fara kot kraj, kjer so muzikanti doma. In sedaj?

Janko Verbajnšak:

Kaj ima delaven človek od Kristusa in njegove sv. Cerkve.

Kako kakor balzam tolažilno se čitajo poročila n. pr.: B . . . . V službi Marije. Podstrešna soba, ženica v zadnjih vzdihih. Bo prišel duhovnik? Nikogar nima, ki bi šel po njega, sama je in uboga. Tedaj vstopi fant, dijak, akademik, tudi on sam reven. Prinašal ji je od dobrih ljudi sam lačen vsaki dan kruha. „Duhovnika bi rada,“ mu pove. Fant odide, da se kmalu vrne in prinese vse potrebno in pripravi sobo za Gospodo. Ali n. pr. sledeče: Z . . . . Kapelica. Pred Marijinim oltarjem klečijo fantje akademiki, molijo litanije Srca Jezusovega. Za koga? Mož v najboljših letih, delavec, brezposeln in član brezverske organizacije leži na smrtni postelji. Ubog je, že večkrat so mu prinesli hrane, tudi zdravnika so mu poslali. Zdaj umira. O duhovniku noče nič slišati. Komunisti so mu ga zasovražili in z duhovnikom vred tudi Kristusa. Sedaj fantje molijo za njega, da bi hotel sprejeti še pred smrtjo dušno hrano, sv. popotnico. Glejte to so junaki svete ljubezni do bližnjega v službi Kristusa in njegove svete Cerkve, to so kakor dijakoni starokrščanskih časov.

„Dajte mi mladino“, je rekel svojčas znani evropski državnik in pryoboritelj framasonerije, „in preobrazil bom celo Evropo“, jaz pa pravim: stariši, vzgojitelje in vse naše šole od najnižje pa tje do univerze, vcepljujte deci in doraščajoči mladini istega Kristusovege duha, ki prešinja te naše Vincencijeve viteze, duha pravega krščanskega usmiljenja in vsi siromaki širom naše lepe domovine si bodo oddahnili od svoje zaskrbljenosti, češ kaj bo z njimi v bližnji negotovi bodočnosti. Odvišne bodo postale vse številne in dostikrat zelo drage seje in konference raznih socijalnih udruženj in ustanov, zlomljena pa tudi moč in sila gorečega komunizma.

Nehote mi pride na misel velik dobrotvorec sv. Frančišek Asiški in njegovo vzvišeno delo krščanskega usmiljenja. (Dalje).

Pisma naših iz tujine.

Penhofer Anica, Turnišče, iz Francije: V imeni Jezušovom i Marijinom vas pozdravim i vam napišem par reči tem bole, ar vidim, da mate dosta posla z nami, ki smo potrebnih vaših navukov. Sem osvedočena, da što ma M. list, se ne bo spozabo z Marije i njenoga božega Sineka. M. list je plašč za nas v Franciji, ki nas pokriva pred hüdim pa zednim zastava, za šterov idemo v boj proti hüdomi. Te nesrečni francozki narod ne pozna drügo tü, kde sem jaz, kak penez, muziko i vino. Svetkov ne svetijo. Če bi čteli vaše liste, bi se ja spreobrnoli. Zato vas prosim, spomnite se v vaših sv. mešaj večkrat teh nevernih Francozov, pa tüdi z nas, da ostanemo stanovitni. Pozdravim svoje stariše, brata, sestre, nevesto i vse poznance i rod.

Küzma Marija, Bükovnica, Chaumel, Francija: Z malim Jezušekom vas pozdravlam i naznanjam, da liste vaše redno dobivam i so mi v toj mrzloj tujini jedina tolažba. O na kakšo veselje so mi zdaj, gda morem biti v bolnici. Nemam ne miloga ne dragoga, ki bi me obiskali, a Novine i M. list pa nesta me zapüstila, me obiščeta v bolnici. Dühovni oča, zročim se vam v molitev. Bi vam poslala na sveto mešo, pa vse peneze sem na vrastvo potrošila. (Sv. mešo brezplačno opravili za beležnico. Vr.)

Gabor Ema i Turza Pavla, Srdica, Čačak: Bog vam daj zdravje, da te ešče dugo mogli širiti naš dober tisk, šteri nama je eti jako potreben i naj jako veseli. Dobivave vse redno. Pozdravlave celo Slov. krajino i jürjansko faro pa srdičko občino, vso častite dühovščino, stariše, brate, rodbino i poznance. Višek naročnina je na podporo Domi sv. Frančiška.

Ritlop Jožef, Žižki, Sermelle, Francija: Mali Jezušek naj vas čuva vnogo let, ka te mogli širiti naš dober tisk. O kak je te potreben v tujini, kde se nešterne dekle pa ešče nešterne ženske tüdi spozabijo ž njega pa tüdi z sebe, ar živejo, ka nas je dečke sram. Sem mislo odpovedati Novine, ali gda vidim kak potrebne so eti, je znova naročim. Na novo pa naročim ešče M. List, šteroga dozdaj nesam meo. Žalostno je, gda se mož doma mantra z malov decov, žena se njemi pa eti okoli vlači. Pozdravlamo črensovske fare dečki njih, g. urednik, brate, sestre, stariše, posebno pa jaz svojo mater črensovsko.

Jerič Kata, Opportune, Francija: Strašno želem naš domači tisk, prosim ga. Že skoro dve leti sam tü, pa sam ešče ne čtela nikšega domačega lista. Sam kak püščavnik tü, ki ne vem nikaj, ka se doma godi.

Gospodarstvo.

Gnoj, rastlinska hrana.

Če pa zdaj na zreli gnoj ide dosta dežča ali se pa voda s strehe vlevle na gnoj, te ona raztopi kalijeve i fosforne soli i je odnese s sebov, če iz dvora odteka voda v grabo eli na cesto. Eli pa voda, štera se cedi skoz gnoj, odnese iz njega vse hranilne snovi v zemlo, či je tlo pod gnojom ne betonirano, ali bar močno zbito, tak da ne püsti vodo. Vidimo, ka s slabim ravnanjem z gnojom lejko te zgübi skoro vse hranilne snovi, v dvori nam ostane samo slab, malo vreden gnoj. Zato je za vsakšega dobroga gospodara najbole važno, ka zna, kak mora ravnati z gnojom, da te zgübi kem menje svojih hranilnih snovi. — *Kak mi ravnamo z gnojom.* Večina naši gospodarov meče gnoj iz štale vsakši den 3 ali ešče večkrat. Gnoj ostane tak na küpi, dokeč je ne te preveč velki, te se ga pa zmeče malo dele na dvor i tak se ga niha. To je eden od najslabši načinov pripravlanja gnoja. Gnoj se zmeče iz štale v küpe, kde ga nišče ne sklači. Tü pride gnoj v stik z zrakom. Tü se včasi začne delo bakterih, pri tom se oslobaja iz gnoja dušik. Takši gnoj je nadele izpostavleni dežči i te odnaša z vodov vse hranilne snovi v zemlo, ki je prepüstna. Če je zemla ne prepüstna, da se nabira na dvori ali poleg njega vsa voda, štera je izprala iz gnoja hranilne snovi, te gospodar ešče skopa jarek, da ta voda odteče v grabo ali na cesto. Tüdi sonce navadno celi den sija na gnoj, ga süši i povekša toplino, da bakterije ležej odločijo amonijak iz gnoja. Na takši način zgübi gnoj najbouša hraniva. Eden vnogo bouši način spravlanja gnoja je spravlanje v tak zvani globokij štalaj. Gnoj se püsti v štali i na njega se vsikdar meče friško nastilo. To se dela tak dugo, dokeč se gnoj ne vozi na njive. Takši način spravljanja gnoja je dober, samo tla v štali morajo biti nepropüstna.

Tak je gnoj vsigdar sklačeni, steženi i zrak nemre prodirati v njega. Tüdi je vsigdar zadosta vlažen. Dešč nejde na njega i voda nemre odnesti iz njega hranilnih snovi. Tüdi sonce ga ne süši. Te način je ne ravno higijenski i krave so vsigdar blatne. Potrebüje se tüdi vnogo nastila. Gde nam s tem ne trbe vnogo računati, kak na priliko v mlekarskom gospodarstvi, je te način jako dober.

Vnogi delajo tak, ka gnoj mečejo iz štale samo vsakšo soboto. Če je gnojna jama dobra i če se te, gda se gnoj zmeče iz štale, ž njim dobro ravna, je tüdi te način dober. Če ščemo meti dober gnoj, moramo v prvoj vrsti meti dobro gnojno jamo. (Dale)

Prečitajte! Je važno za vsakega.

Ob novem letu je bilo v nekaterih listih objavljeno sledeče: „Največje ljudsko zavarovanje Karitas. — V decembru 1936 so bile izplačane cele zavarovane vsote po smrti sledečih članov: Gradišnik Štefka... (brezplačno zavarovana, ker so zavarovani njeni starši), Travizan Marija,.., Knaflič Jurij..., Klajnšek Ana..., Eilec Antonija..., Žnidar Marija..., Bela Marija..., Dr. Somrek Josip..., Pečar Frančiška..., Štrukelj Josip .., Barbej Jože..., Zalokar Frančiška..., Avšič Jože.., Karner Apolonija..., Žibret Frančiška..., Kos Antonija..., Lah Marija..., Globočnik Marija. ., Kramar Marija..., Gorenjšek Ana.., Cojhter Franc.., Šuler Andrej, tov. delavec .. Ker se je smrtno ponesrečil, je Karitas izplačala dvojno zavarovano vsoto, Pečnik Jera..., Karničnik Neža..., Saviozzi Albin... Ker se je ponesrečil, je Karitas izplačala dvojno zavarovano vsoto, Rojnik Blaž .., Jug Alojz.., Simonič Janez..., Butin Jakob..., Pišek Marija..., Jamšek Ivana..., Beranič Marija..., Šmon Frančiška..., Dreša Ivana..., Turnšek Fani..., Ogrizek Marija..., Langerholc Franc.., Zgonc Frančiška. — V decembru 1936 se je prijavilo v Karitas 837 novih članov.“ — To poročilo mnogo pove. Predvsem kliče vsakemu v spomin, da bo moral umreti. Nadalje priča o tem, da je med mnogimi družinami, v katerih se je meseca decembra oglasila smrt, bilo 38 družin takih, ki jih poleg žalosti za umrlim članom ni mučilo še vprašanje, kje bodo dobili denar za pogrebne in druge stroške, ker jim je Karitas priskočila na pomoč z izplačano zavarovalnino. To poročilce naj bo za vsakega, ki še ni zavarovan, opomin. Zavarujte se! Čimprej boste zavarovani, prej boste rešeni skrbi glede kritja stroškov ob smrti in oskrbe vaših domačih. Pojasnila in navodila dobite pri domačem zastopniku in pri vodstvu Karitas v Mariboru, (Orožnova u. 8).

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški fünt	213—238
Nemška marka	12·86—17·50
Austrijski šiling	8·22
Vogrski pengö	7—8·76
Grčke lire	31·50
Amerikanski dolar	43—49
Holandski goldinar	23—32
Švicarski frank	10
Belgijska belga	7·34
Italijanska lira	2·29
Francoski frank	2·03
Češka korona	1·52

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:

Biki, jünci 3·50—5·25, krave, telic debele 3—4·50, krave za kolbase 2—3, teoci 6—8, praščiči 5·50—9, plemenski prasci 100—200 Din. po falati. Konji 3000—3500 D. po glavi.

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 163—170, kukorica 68—84.

Vreme:

Vetrovje i sneg, kre morja dež.

Banque S. Baruch
et Cie, 11. Rue Auber 11. PARIS - 9e.
odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrši vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. – Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-4

Pošta.

Vrečič Marija, Bakovci. Peneze sprejeli. Naprej maš plačano 27 Din. Za to dobiš Novine na dom. — **Gumilar Aleksander, Vidonci.** Za Vrečič Klaro sprejeli 50 Din. naročnine za Francijo. „Mn.“ Lejko kak dozdaj. — **Mekiš Roza, Trdkova.** Peneze sprejeli i razdelili po pismi. Vaše naročnine 196 Din., ovo kak ste pisali. Gubička do risaoščeka pri vas vse dobi, te de pa šla za možom, če smo njegovo pismo dobro razmeli. Na podporo smo spisali za njo 10 Din. kak ste pisali. — **P. H. J. Bogojina.** Osebno povemo po priliki. Den odhoda ešče ne določen. Bomo se držali navodil. — **Škaper Agneš, Delme.** Invalidnina se samo tak more povišati, če se oča dajo ešče ednok preglednoti i komisija spozna, de so vredni i potrebni vekše podpore. To njim naznani. — **Hari Franc, Krašči 19.** Lani aprila smo sprejeli 20 Din. Z toga je 5 Din. šlo na l. 1935. za M. list, ar bilo ešče teliko duga. Kalendar poslali. — **Prša Roza, Cherval, Francija.** Na tvojo i možinjino prošnjo zbrisali dug na l. 1995. Hodilo je pa vse do 13. jan. 1936. - Na lani je vse plačano i ešče na letos edna malenkost ostala. Gda mož prinese 50 Din., te že obvesti on. — **Ropoš J. Grad.** Bodi kak prosite. Vsaki mesec pa ka dobite, pošlite notri. — **V. A. Ljubljana, Erjavčeva 27.** Vse bo, potrpenje. Znate, ka je dela ogromno, vse pride na red po vrsti. Pozdravleni. — **Ošlaj Magdica, Francija.** Za 50 frankov so ti poslali samo 99 Din. — **Horvat F. Bogojina.** Zavolo obleke smo se obrnili na vašega rojaka, tajnika Prosvetne zveze, ki bo gotovo v red spravo kak najhitrej to zadevo. — **Majer J. Satahovci.** Prošeno poslali. Povej v Soboti, ka so kalendarje vsi že razposlani. — **Lepoša Ana, Francija.** Sprejeli 209 Din. Penez smo razdelili, kak se je prosilo. — **Šohar Karol, Floyon.** Šohar Franci v Dolič pošilamo Novine i 20 Din. sprejeli, vidva z sestrov Agneškov plačala vsaki polletne Novine vsaki 36 Din., Din 7 je pa podpora na Novine, kak si pisao. — **Plej Marija, Francija.** Penez sprejeli, prosimo odgovor, kak ga naj razdelimo. - **Gjergjek J. Kovačevci 1.** Na novo sprejeli 98 Din. Na staro je ešče duga 80 Din. Poštnino smo vam odračunali. Bog povrni za trüd. — **Zima Martin, Verdet a Osmoy.** Peneze sprejeli, kalendar ti poslali. Mi ga ne moremo poslati, če ga ne naročiš. Na lansko maš vse plačeno i na letos 32 Din. Čeke pa tiskarna k novomi leti vsakomi pošle, ka si je shrani za tisti čas, gda njemi preteče naročnina, ka jo lejko ponovi — **Škrjanček: Zahvaljeno staro i pozdravljeno novo leto.** Premalo misli je v pesmi. Pa le naprej tüdi v prozi, ne samo v pesmi. Nož se mora brüsiti, pamet tüdi, te režeta oba. Kritika je brüs. — **Mir. Lesnik.** Misli so lepe, a povsod neso prisle v predpisan pesniški okvir. Nekaj se bo objavilo. — **Hozjan Anastazija, Baronville.** Naročnino za leto 1937. so plačali Vaši domači, za 1936 je tüdi vse poravnano. — **Jerič Katica, St. Opportune.** Penez sprejeli.

Službena naznanila.

Zatiranje bolezni in škodljivcev na sadnem drevju. Po zakonu o zatiranju bolezni in škodljivcev kulturnih rastlin je dolžan vsak lastnik, užitkar in najemnik zatirati bolezni in škodljivce na svojih zemljiščih in ukreniti vse potrebno, da se bolezni ne širijo. Posebno je pa potrebno to sedaj v tuk. srezu, ker so se lani že tudi zlasti pa v sosednem lendavskem srezu pojavili v večji masi škodljivci, prstnićar, glogov belin in dr., ki so drevje ponekod popolnoma objedi, da ni bilo nobenega sadu. Zato odrejam, da mora vsak lastnik tekom te zima najdalje pa do sredi aprila 1. posekati in odstraniti vsa suha in bolehna sadna drevesa, zlasti še ona, ki so napadena po lubadarju, 2. očistiti svoje drevje vseh suhih, po pozenih napadenih in pregostih vej in od vseh goseničnih gnezd, 3. odstraniti vse veje, na katerih raste omela (ptičji lim) ki mora letos izginiti iz vseh sadovnjakov, na kar bodo varnostni organi posebno pazili. Izdal sem nalog žandarmerijskim postajam, da mi po poteku odrejene dobe naznanijo vsakogar, ki ta dela ni izvršil, da bom proti temu postopal po zakonu. Zakon določa kazen 100—5000 Din. Poleg teh zokonitih mer je v interesu pospeševanje sadjarstve, da vsi sodelujejo na zboljšanju kvalitete tukajšnjega sadja, ter, da se ne razširi v srez tako nevarna amerikanska San Jozejeva uš, ki se že pojavlja v raznih krajih Slovenije in nam lahko uniči celotno naše sadjarstvo. Zato odrejam tudi: da očisti vsak na svojem drevju tekom zime mah, lišaje, kaparje ter jajčeca, bube in drugo zalego škodljivcev s tem, da ostrga na deblu in vejah staro skorjo ter pobeli z apnom, ali namaže oziroma, poškropi z arborinom. Za pečkasto sadje, jabolka, hruške se vzame 10—15% razstopina, 1 kg arborina na 10—15 l vode, za koščičasto, slive, 6—8% 1 kg na 6—8 l vode ter se namaže ostrgano deblo in veje, ali še bolje poškropi celo drevo, kar se pa mora izvesti ob suhem vremenu, ko ne zmrzuje in v času, predno se začnejo popki odpirati. Manjše množine arborina dobe društva ali občinski kmet. odbori brezplačno pri sres. načelstvu, za večje je pa potrebno vložiti posebno prošnjo na kralj. bansko upravo in sres. kmet. odbor, ki prispevata do 70% nakupne cene. Zato naj organizirajo selekcijska in druga društva, zadruge in obč. kmet. odbori skupno čiščenje, mazanje oziroma škropljenje, ter naj se za arborin obrnejo na sresko načelstvo. — Sreski načelnik: Dr. Bratina, s. r.

Oda se zavolo selitve v Soboti nova hiša, Marovska u. l.
K hiši spada gospodarsko poslopje. Glasite se pri lastniki REŽONJA JANOŠI.

Novine izhajajo vsaki četrtek za prihodnjo nedelo. — Za tiskarno Balkanji Ernest. Dolnja Lendava. — Izdajatelj in urednik, Klekl Jožef, župnik v pok.